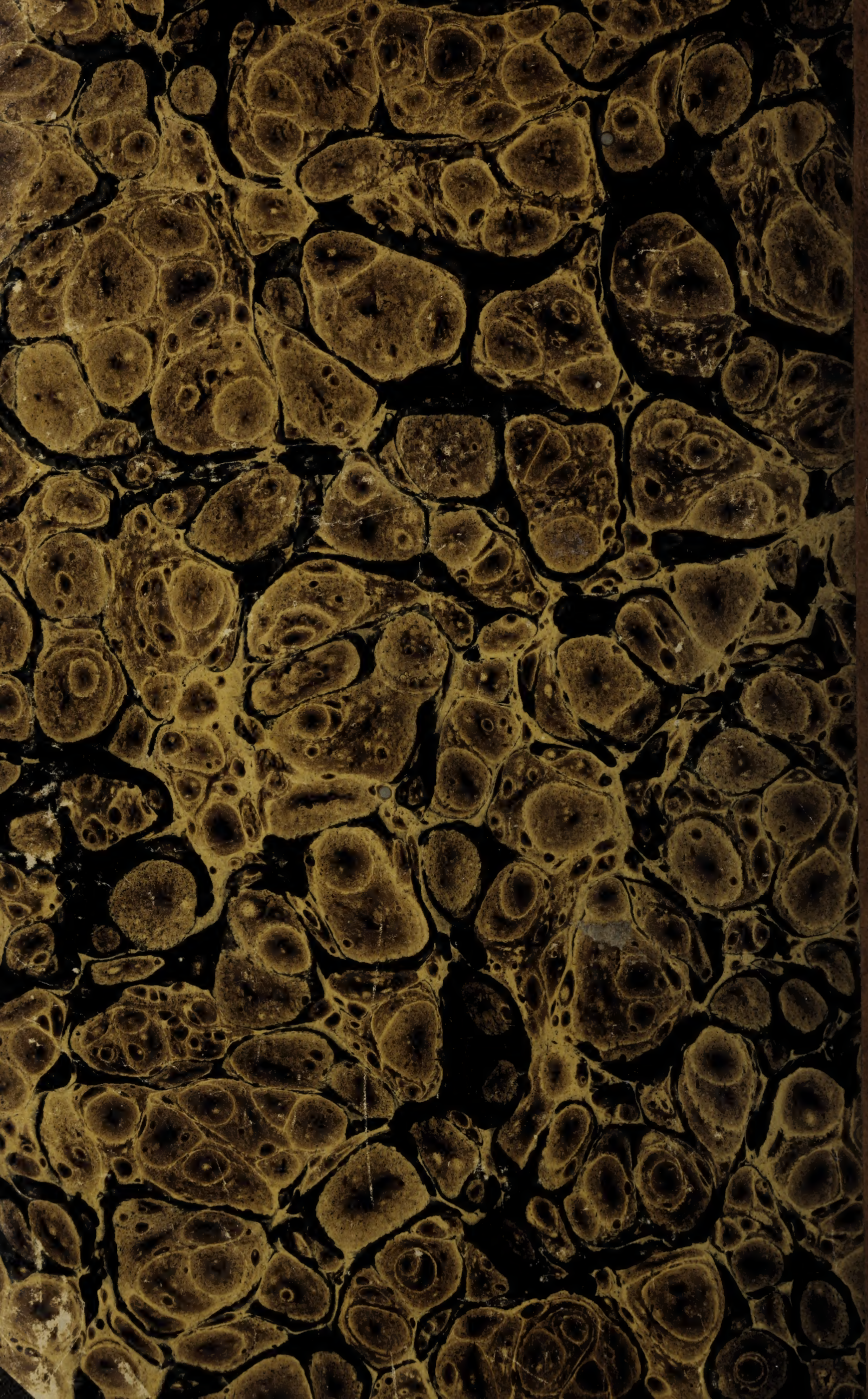


Samling

af

Bønner,

til Brug ved den første Undervisning i Hebraisk,

med

en Ordsamling

af

M. Wahrmann.

Kjøbenhavn.

Paa H. C. Kleins Forlag.

Trykt hos J. C. Scharling.

1848.

Forord.

Saavel den hellige Skrift som vore daglige Bønner ere skrevne paa Hebraisk, hvorfor det ogsaa er af stor Nødvendighed, at Mosaiten fra sin tidlige Barndom af lærer dette Sprog at kjende, som staar i saa nøje Forbindelse med hans Religion. Skulde man imidlertid søge at bibringe Barnet Forstaaelsen af Hebraisk ved Hjælp af Sproglæren, saa vilde dette være en lang Omvej. Derfor brugtes altid den Fremgangsmaade i mosaiske Skoler, at man lod Barnet oversætte uden Kjendskab til Sproglæren, saasnart det blot kunde læse Hebraisk. Hvor heldige end Følgerne af denne Methode kunne være, saa føre de dog langtfra til Maalet; thi der er den Mangel derved, at Børnene ej længe fastholde Ordenes Betydning. Langt mere fyldestgjørende tror jeg derfor, at den saakaldte Hamilton-Jacototske Maade vil være, ifølge hvilken man først lærer Betydningen af de Gloser udenad, som svarer til et vist Stykke og dernæst kursorisk oversætter dette. Nærværende lille Skrift, hvori de vigtigste Bønner ere samlede*), grunder

*) Jeg har især fulgt Dr. M. A. Levy's Auswahl ɀc. ɀc.

sig fornemmelig paa denne Fremgangsmaade. Den medfølgende Ordsamling er bestemt til Udenadslæsning, forend Stykkerne oversættes.

Det gjøres vel neppe nødigt at tilføje, at det ved Undervisningen nøje maa paases, at Tonen lægges paa den sidste Stavelse (ultima), eller der, hvor Tonetegnet (ı) staar.

Tillæget indeholder det Vigtigste af Sproglæren, som er hidsat, for at indøve Forstaaelsen af Præfixernes, Suffixernes, Præformativernes og Afformativernes Betydning.

Viser det sig, at dette lille Arbejde ikke er uden heldige Frugter, saa kan det snart, om Gud vil, ventes fulgt af en fuldstændig Analyse til 1ste Mosebog med en kort indledende Sproglære.

Kjøbenhavn 1848.

M. W.

Indhold.

Følgende Fejl bedes rettede, forend Bogen benyttes:

Pag. 1	Linie 5		הָאָרֶץ	læs	הָאָֽרֶץ
— 2	— 15		עֲפְּעַפָּי	—	עַפְעַפָּי
— 〃	— 1	f. n.	אַתָּהּ	—	אַתָּה
— 5	— 9		פּתְחִים	—	פֹּתְחִים
— 7	— 5		פּעֵל	—	פֹּעֵל
— 〃	— 13		אֱלֹהֶיךָ׃	—	אֱלֹהֶיךָ
— 9	— 1		לַאֲבֹתֶיכֶם	—	לַאֲבֹתֵיכֶם
— 10	— 1		וקַיָּמִים	—	וְקַיָּמִים
— 15	— 4		עִמָהֶם	—	עִמָּהֶם

Bøn før Undervisningen.

Af ganske Hjerte beder jeg: vær naadig mod mig, efter Dit Tilsagn. Lær mig den Vej, jeg skal vandre, thi til Dig opløfter jeg min Sjæl. Gjør vel mod Din Tjener at jeg maa leve og bevare Dine Ord. Oplad mine Øjne og lad mig skue det Underfulde i Din Lære. Send Dit Lys og Din Sandhed, at de maatte lede mig; thi hos Dig er Livets Kilde, i Dit Lys skue vi Lys. Vis os o Herre Din Miskundhed og lad os finde Lykfaliggjørelse hos Dig. Amen!

חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ זוּ אֵלֵךְ כִּי אֵלֶיךָ
נָשָׂאתִי נַפְשִׁי׃ גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה
וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה
נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ
הֵמָּה יַנְחוּנִי׃ כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃ הַרְאֵנוּ יְהוָֹה חַסְדֶּךָ
וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ׃

Bøn efter Undervisningen.

Med oprigtigt Hjerte takker jeg Dig, forbi jeg lærer Dine retfærdige Bud. Dit Ord er en Lygte for min Fod og et Lys paa min Sti. Du har givet dine Lærdomme, for at de nøje skulle iagttages; bevar derfor mine Øjne, at de ikke skue Forfængelighed, men bøj mit Hjerte til Dine Vidnesbyrd. Lad Din Haand hjælpe mig, opliv min Sjæl og den vil prise Dig. Vær os naadig o Gud, og velsign os; o! at hans Aasyn maatte lyse for os. Amen!

אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי אֵת מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר
לִנְתִיבָתִי׃ אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר
מְאֹד׃ הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא הַט
לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃ תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ׃ אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ
וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃

I.

Lovsigelser.

1) Lovsigelse ved Nydelsen af Brød.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

2) Ved Nydelsen af Træfrugter.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרִי הָעֵץ:

3) Ved Nydelsen af Jordfrugter.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרִי הָאֲדָמָה:

4) Ved Nydelsen af Drikke.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל
נִהְיֶה בִּדְבָרוֹ:

5) Ved Nydelsen af Vin.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרִי הַגָּפֶן:

6) Ved en lykkelig Begivenhed.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב
וְהַמֵּטִיב:

7) Ved en bedrøvelig Efterretning.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דַּיַּן הָאֱמֶת:

2.

Middagsbøn.

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזָּן אֶת־
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא־
נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וּבְטוּבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא־חָסַר לָנוּ וְאַל־יֶחְסַר־לָנוּ מָזוֹן
לְעוֹלָם וָעֶד׃ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא זָן
וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וּמֵטִיב לַכֹּל וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַזָּן אֶת־הַכֹּל׃

3.

Aftenbøn*).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּפִּיל
חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל־עֵינָי וּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּי׃ וִיהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנִי
לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְאַל־יְבַהֲלוּנִי רַעְיוֹנַי
וַחֲלוֹמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים וּתְהִי מִטָּתִי
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי פֶּן־אִישַׁן הַמָּוֶת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ׃

---

*) Naar man gaar til Seng.

4.

Morgenbønner.

Adaun Aulom.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

5.

Elauhaj n'schomo.

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה
בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה
מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי
וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה
בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי
רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

6.

Bor'chu og Jauzêr aur.

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ: בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

7.

Hamêïr loorez.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ. אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

8.

Tisborach.

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ: יוֹצֵר מְשָׁרְתִים
וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם
וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים
כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן
קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים
וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה
קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

9.

Leêl boruch.

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם
זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ
פֹּעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זֹרֵעַ
צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בֹּרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא
תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־
יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה
אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ
עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

10.

Ahavo rabbo.

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה
גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ
בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי
חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן
הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל
לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד

לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

11.

Sch'ma jisroêl.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

12.

V'hojo.

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהֹוָה
בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם:
וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

13.

L'maän og vajaumer.

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָֹה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃

14.

Emes vejazziv.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב
וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן
וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ
נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים

וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבֹר אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גֹּאֲלֵנוּ גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

15.

Esras.

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל־לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים

טִבְּעוּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

16.

Mi chomaucho og schiro chadoscho.

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

17.

Zur Jisroêl.

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

18.

Schemaune essrê.

1.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

2.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. (*מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃)
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

*) Om Winteren indskydes her מַשִּׁיב הָרוּחַ.

3.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם

יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

4.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה
חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

5.

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

6.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ
כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

7.

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה
לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

8.

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ
אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ.
כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

9.

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן (*טַל וּמָטָר לִ) בְּרָכָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

*) Om Vinteren indskydes her טַל וּמָטָר.

10.

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

11.

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

12.

וְלַמַּלְשִׁינוּת אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הָרִשְׁעָה כְּרֶגַע תֹּאבֵד וְהַזָּדוֹן תַּכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר הָרִשְׁעָה וּמַכְנִיעַ זָדוֹן:

13.

עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ

בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גֵּרֵי הַצֶּדֶק
וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכֹל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ
עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָּטָחְנוּ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים׃

14.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן
בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב
בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃

15.

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ
תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׃

16.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם
אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

17.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם.

וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

18.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

19.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ

כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

Om Eftermiddagen og Aftenen siges istedenfor שים שלום dette:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

19.

Elauhaj n'zaur.

אֱלֹהַי נְצֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה׃ פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי

וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

20.

Aftenbønner.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

21.

Ahavas aulom.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ.

תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

22.

Emes.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו

גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

23.

Haschkivênu.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

24.

Olênu.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נְקַוֶּה־לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ.

וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

25.

Aftenen før Sabbath (Fredagaften).

Atto kiddaschto.

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל־הַיָּמִים וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל־הַזְּמַנִּים וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

26.

Vajechulu.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

27.

Elauhênu.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

28.

Sabbathmorgen.

Jismach.

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן
קָרָאתָ לּוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ
לְפָנֶיךָ עַל־הַר־סִינַי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד
בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ:

29.

Veschomru.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה

יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃

30.

V'lau nesatau.

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רְשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

31.

Naar man træder ind i Gudshuset.

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

Ordsamling.

1.

מֶלֶךְ — Gud אֱלֹהִים — Du אַתָּה — love, velsigne בָּרַךְ 1.
(en) som frembringer מוֹצִיא — Verden (evindelig) עוֹלָם — Konge
Jord, Jorden אֶרֶץ — Brød, Spise לֶחֶם —
Træ עֵץ — Frugt פְּרִי — skabe, har skabt בָּרָא 2.
Jord, Land אֲדָמָה 3.
Ord (Ting) דָּבָר — være, blive הָיָה — Alt כֹּל כָּל־ 4.
Vinstok גֶּפֶן 5.
som gjør godt מֵטִיב — være god טוֹב 6.
Sandhed, sandfærdig אֱמֶת — Dommer דַּיָּן 7.

2.

Miskundhed חֵן — det Gode, Godhed טוּב — bespise, ernære זוּן
נָתַן — han הוּא — Barmhjertighed רַחֲמִים — Naade חֶסֶד —
— bestandig תָּמִיד — stor גָּדוֹל — thi כִּי — Kjød בָּשָׂר — give
לְעוֹלָם וָעֶד — ikke אַל — os לָנוּ — mangle חָסַר — ikke לֹא
ernære פַּרְנֵס — Navn שֵׁם — formedelst בַּעֲבוּר -- i al Evighed
som, der, hvilken, hvilket אֲשֶׁר — (af כּוּן) som bereder מֵכִין —

3.

שֵׁנָה — Baand חֶבֶל — som lader falde (af נָפַל falde) מַפִּיל
עַפְעַפַּיִם — Søvn תְּנוּמָה — Øje עַיִן — paa, over עַל — Søvn
אִישׁוֹן בַּת עַיִן — som oplyser (af אוֹר at være lys) מֵאִיר — Øjenlaage
-- Fædre, Forfædre אָבוֹת — for לִפְנֵי — Villie רָצוֹן — Øjesten
lade staa op הֶעֱמִיד — Fred שָׁלוֹם — lade ligge (af שָׁכַב ligge) הִשְׁכִּיב
— Tanke רַעְיוֹן — forskrække בִּהֵל — (af עָמַד staa, staa op)
Seng, Leje מִטָּה — Anelse הַרְהוֹר — ond רַע — Drøm חֲלוֹם
Herlighed, Ære כָּבוֹד -- Død מָוֶת — sove יָשֵׁן —

4.

אָדוֹן Herre — מָלַךְ herske — בְּטֶרֶם førend — יְצִיר Skabning,
— עֵת Tid — נַעֲשָׂה sket, blive gjort (af עָשָׂה gjøre) — חֵפֶץ
Villie — אָז dengang — נִקְרָא blive kaldt (af קָרָא kalde, nævne)
— אַחֲרֵי efterat — כָּלָה ophøre, fuldende — לְבַד alene — נוֹרָא
ærefrygtbydende (af יָרֵא frygte, vise Ærefrygt) — תִּפְאָרָה Herlighed
— אֶחָד en — אֵין ikke, ingen — שֵׁנִי den Anden — הַמְשִׁיל
sammenligne (af מָשַׁל) — הַחְבִּיר forbinde (af חָבַר) — בְּלִי uden
— רֵאשִׁית Begyndelse — תַּכְלִית Ophør, Ende — עֹז Magt —
מִשְׂרָה Herredømme — אֵל Gud — חַי levende — גֹּאֵל Forløser —
צוּר Klippe, Beskytter — חֶבֶל Lidelser — צָרָה Nød — נֵס Beskytler
Under, Fane, — מָנוֹס Tilflugt — מְנָת Andel — כּוֹס Kalk —
יוֹם Dag — יָד Haand — הִפְקִיד befale, overgive (af פָּקַד) — רוּחַ
Vind, Aand — הֵעִיר vaagne (af עוּר være vaagen) — עִם med —
גְּוִיָּה Legeme

5.

נְשָׁמָה Sjæl — טְהוֹרָה ren — יָצַר danne — נָפַח indblæse —
מְשַׁמֵּר der bevarer (af שָׁמַר bevogte) — קֶרֶב Indre — עָתִיד
tilkommende Tid, engang — נָטַל tage — הֶחֱזִיר give tilbage —
עָתִיד לָבֹא tilkommende Liv — זְמַן Tid — הוֹדָה takke — אֲנִי, אָנֹכִי
jeg — רִבּוֹן Herre — מַעֲשֶׂה Gjerning — פְּגָרִים מֵתִים Lig

6.

אוֹר Lys — חֹשֶׁךְ Mørke — שָׁלוֹם Fred

7.

דּוּר bo — חִדֵּשׁ forny — רָבַב at være mange — מָלֵא at være
fuld af — קִנְיָן Erhverv, Gods, Ejendom — מְרוֹמָם ophøjet —
מְאֹד fra fordums Tid — מְשֻׁבָּח berømt — מְפֹאָר forherliget — מִתְנַשֵּׂא
ophøjet — יְמוֹת (af יוֹם) Tider — רַב megen, stor — רִחֵם forbarme sig
— מִשְׂגָּב Tilflugt — מָגֵן Beskytter, Skjold — יֶשַׁע Held —

חַמָּה — Glands זֹהַר — gjøre פָּעַל — Indsigt דֵּעָה — for בְּעַד
פִּנָּה — rundtenom סָבִיב — Lys מָאוֹר — Ære כָּבוֹד — Sol
קָדוֹשׁ — Hær (plur. Hærskarer) צָבָא — Hjørne plur. Overhoveder
— fortælle סִפֵּר — bestandig תָּמִיד — Almægtige שַׁדַּי — hellig
forherlige פֵּאֵר — Priis, Lov, Ros שֶׁבַח — Hellighed קְדֻשָּׁה

8.

רוּם — staa עָמַד — Tjener מְשָׁרֵת — Til evig Tid לָעַד
Frygt, יִרְאָה — som lader høre (af שָׁמַע høre) מַשְׁמִיעַ — Højde
דָּבָר — Stemme קוֹל — tilsammen, allesammen יַחַד — Ærefrygt
— lutret בָּרוּר — elsket (af אָהַב elske) אָהוּב — Ord, Ting
af קָנָה skabe, erhverve,) קֹנֶה — Frygt, Angst אֵימָה — Helt גִּבּוֹר
Renhed טָהֳרָה — Mund פֶּה — aabne פָּתַח — Skaber (besidde
som gjør til Herre מַמְלִיךְ — Glædesang זִמְרָה — Sang שִׁיר —
— som tager, modtager (af קִבֵּל tage, modtage) מְקַבֵּל — over sig
(אֵלֶּה disse plur.) זֶה — Rige, Herredømme מַלְכוּת — Aag עוֹל
Sindsro, נַחַת רוּחַ — Tilladelse רְשׁוּת — denne m. (af זֹאת denne)
istemme עָנָה — behagelig, kjærlig נְעִים — Sprog שָׂפָה — Andagt
— Dyr חַיָּה — Hjul אוֹפָן — sige, tale אָמַר — bønhøre, svare,
Serafer, שְׂרָפִים — omkring, rundtomkring לְעֻמַּת — Larm רַעַשׁ
Sted מָקוֹם — Engle

9.

— thi כִּי — Lovsange תִּשְׁבָּחוֹת — blivende, bestandig קַיָּם
מִלְחָמָה — Herre בַּעַל — ny חָדָשׁ — Kraft, Heltegjerning גְּבוּרָה
som מַצְמִיחַ — Retfærdighed, Dyd צְדָקָה — saa זָרַע — Krig
— Lov, Priis, Ros תְּהִלָּה — Helbredelse רְפוּאָה — lader vore
זָכָה — Naade, Godhed חֶסֶד — forny חִדֵּשׁ — underlig נִפְלָא
snart מְהֵרָה — være ren

10.

— Fortrin יִתְרָה — Mildhed חֶמְלָה — Kjærlighed אַהֲבָה

— stole paa בָּטַח — formedelst בַּעֲבוּר — Fader אָב — skaane חָמַל
בֵּן — Lov חֹק — lære (en Anden) לִמֵּד — lære (selv) לָמַד
לֵב, — barmhjertig רַחֲמָן — begunstige, benaade חָנַן — saaledes
befæste, bekræfte קַיֵּם — mærke הִשְׂכִּיל — indse בִּין — Hjerte לֵבָב
hænge דָּבַק — Øje עַיִן — Studium תַּלְמוּד — opretholde,
— blive beskjæmmet בּוֹשׁ — være en יָחַד — Bud מִצְוָה — fast ved
— bringe (בּוֹא komme) הֵבִיא — glæde sig שָׂמַח — være glad גִּיל
— han vil føre (הָלַךְ gaa) יוֹלִיךְ — Hjørne כָּנָף — fire אַרְבַּע
Tunge, לָשׁוֹן — Folk עַם — vælge בָּחַר — oprejst, fri קוֹמְמִיּוּת
nærme sig (קָרַב nærme) קֵרֵב — Sprog

11.

הַיּוֹם — befale צִוָּה — Formue (meget) מְאֹד — Sjæl נֶפֶשׁ
— tale דִּבֵּר — Søn, Barn בֵּן — indskjærpe שִׁנֵּן — idag, nu
קָשַׁר — staa op קוּם — Vej דֶּרֶךְ — Hus בַּיִת — sidde יָשַׁב
— skrive כָּתַב — Pandebaand טֹטָפֹת — Tegn אוֹת — binde, knytte
Dør שַׁעַר — Stolpe מְזוּזָה

12.

sildig מַלְקוֹשׁ — tidlig Regn יוֹרֶה — Regn מָטָר — tjene עָבַד
Olie יִצְהָר — Most תִּירוֹשׁ — Korn דָּגָן — samle אָסַף — Regn
אָכַל — Kvæg בְּהֵמָה — Mark שָׂדֶה — Græs, Urter עֵשֶׂב —
— afvige סוּר — lade forføre פָּתָה — mætte sig שָׂבַע — spise
Vrede אַף — opflammes חָרָה — bukke, tilbede (af שָׁחָה) הִשְׁתַּחֲוָה
gaa til אָבַד — Afgrøde יְבוּל — Himmel שָׁמַיִם — tillukke עָצַר —
lægge שִׂים — snart מְהֵרָה — Grunde

13.

— Skuesnore צִיצִת — sværge נִשְׁבַּע — forat, formedelst לְמַעַן
— blaa Uld תְּכֵלֶת — Snor פְּתִיל — Slægt דּוֹר — Klædning בֶּגֶד
— vanke omkring (følge) תּוּר — betænke, erindre זָכַר — se רָאָה
udføre (יָצָא gaa ud) הוֹצִיא — følge efter זָנָה

14.

— fast, bestandig, נָכוֹן — stiller fast (נָצַב staa fast) הִצִּיב
— elsket, dyrebar חָבִיב — sanddru נֶאֱמָן — lige, redelig יָשָׁר
— godt indrettet מְתֻקָּן — stærk, mægtig אַדִּיר — kostbar נֶחְמָד
— Troskab אֱמוּנָה — Trone כִּסֵּא — skjøn יָפֶה — tilmaalt מְקֻבָּל
אַחֲרוֹן — første רִאשׁוֹן — Tjener עֶבֶד — Sæd, Efterkommere זֶרַע
זוּלַת — befri נָצַל — forløse פָּדָה — overtræde עָבַר — sidste
foruden

15.

— som hjælper (יָשַׁע hjælpe) מוֹשִׁיעַ — Hjælp עֶזְרָה
Ende, אֶפֶס — Ret, Dom, Retfærdighed מִשְׁפָּט — Trone מוֹשָׁב
— stride, Strid רִיב — Mand אִישׁ — Held אַשְׁרֵי — Grændse
slaa ihjel, dræbe הָרַג — Førstefødte בְּכוֹר — uden, foruden בִּלְעֲדֵי
overmodig זֵד — kløve, spalte בָּקַע — det røde Hav יַם־סוּף —
הֶעֱבִיר — Ven, Elsket יְדִיד — sænke טִבַּע — ondskabsfuld,
נוֹתַר — Fjende צַר — bedække כִּסָּה — overføre, gjennemsætte
Velsignelse, Pris בְּרָכָה — Lovsange תִּשְׁבָּחוֹת — blive tilovers (יָתַר)
— ophævet, ophøjet נִשָּׂא — ophøjet רָם — Takkebøn הוֹדָאוֹת —
som מַגְבִּיהַ — stolt גֵּאֶה — som fornedrer, gjør ydmyg מַשְׁפִּיל
— binde, lænke אָסַר — lav שָׁפָל — (גָּבַהּ være høj) ophøjer
— hjælpe עָזַר — sagtmodig, lidende, taalmodig עָנָו — lænket אָסִיר
Højeste עֶלְיוֹן anraabe, bede om Hjælp שִׁוַּע — fattig דַּל

16.

Mægtige, Guder אֵלִים — saaledes, saaledes som כָּמוֹ — hvo מִי
Strandbred שָׂפָה — Under פֶּלֶא — som bliver forherliget נֶאְדָּר —
Hav יָם —

17.

Udsagn נְאֻם

18.

מֵת — som gjør levende מְחַיֶּה 2. — gjengjælde גָּמַל 1.

ernære כַּלְכֵּל — som lader blæse (נָשַׁב) מַשִּׁיב — en Død, (מוּת dø)
— være syg חָלָה — helbrede רָפָא — falde נָפַל — støtte סָמַךְ —
— som døder מֵמִית — ligne דָּמָה — Støv עָפָר — som løser מַתִּיר
(שׁוּב הֵשִׁיב 5. — Klogskab הַשְׂכֵּל — Menneske אֱנוֹשׁ 4.
— fuldstændig שָׁלֵם — Bod תְּשׁוּבָה — føre tilbage (vende tilbage
— synde חָטָא — tilgive סָלַח 6. — ville, finde Velbehag רָצָה
Lidelser, עֳנִי 7. — begaa Misgjerninger פָּשַׁע — tilgive מָחַל
forskaffe (af עָלָה gaa op) הֶעֱלָה 8. — stærk חָזָק — Elendighed
Slags מִין — Aar שָׁנָה 9. — Saar מַכָּה — Helbredelse רְפוּאָה —
— støde, blæse תָּקַע 10. — Dug טַל — Afgrøde תְּבוּאָה —
af גָּלָה (גָּלֻיּוֹת — samle קִבֵּץ — Basun שׁוֹפָר — Befrielse חֵרוּת
— en Forstødt נִדָּח — Udvandring , Fordreven (fordrive
— Raadgiver יוֹעֵץ — tidligere בָּרִאשֹׁנָה — Dommer שֹׁפֵט 11.
— bortfjerne, (סוּר afvige) הֵסִיר — fordum (i Begyndelsen) בַּתְּחִלָּה
מַלְשִׁינוּת 12. — retfærdiggjøre צַדֵּק — Lidelser אֲנָחָה — Sorg יָגוֹן
— Overmod זָדוֹן — Ondskab רִשְׁעָה — Haab תִּקְוָה — Bagvadskelse
Retfærdig צַדִּיק 13. — bryde, tilintetgjøre שָׁבַר — ydmyge הִכְנִיעַ
— Tiloversblevne פְּלֵיטָה — Olding, Ældste זָקֵן — from חָסִיד —
— bevæge sig (suse) הָמָה — Fremmed גֵּר — Skriftlærd סוֹפֵר
Tilflugt מִבְטָח — Støtte מִשְׁעָן — Andel, Lod חֵלֶק — Løn שָׂכָר
— snart בְּקָרוֹב — opbygge בָּנָה — bo שָׁכַן — By עִיר 14. —
קִוָּה — Horn קֶרֶן — Spire, Skud צֶמַח 15. — Bygning בִּנְיָן
stadig Beden, תַּחֲנוּן — Bøn תְּפִלָּה — skaane חוּס 16. — haabe
— Gudstjeneste עֲבוֹדָה 17. — ubønhørt, tom רֵיקָם — Bøn
Herlighed שְׁכִינָה — se, skue חָזָה — Offer אִשֶּׁה — Hal דְּבִיר
— Undergjerninger נִפְלָאוֹת — overleveret מָסוּר 18. — Glands,
ophøre תָּמַם — Midnat צָהֳרַיִם — Morgen בֹּקֶר — Aften עֶרֶב.
Time שָׁעָה — Aasyn פָּנִים 19. — passende נָאֶה — (fuldende),

19.

Bedrag, Uretfærdighed מִרְמָה — Læber שְׂפָתַיִם — bevare נָצַר

forfølge רָדַף — være rolig, tie דּוֹם — som foragter מְקַלֵּל — חָשַׁב — tænke רָעָה — Ondt הֵפֵר — opløse, forstyrre עֵצָה — Raad — קִלְקֵל — tilintetgjøre יָמִין — Højre [Haand], Styrke נֶחֱלַץ — blive befriet — אֵמֶר — Ord הִגָּיוֹן — Eftertanke, Tanke — מָרוֹם Højde

20.

מַעֲרִיב עֲרָבִים som lader det blive Aften — חָכְמָה Visdom — תְּבוּנָה Indsigt — שִׁנָּה forandre — מַחֲלִיף som forandrer — זְמַן — Tid — סִדֵּר ordne — כּוֹכָב Stjerne — מִשְׁמָרוֹת Ordning — רָקִיעַ Hvælving, Himmel — לַיְלָה Nat — גָּלַל bortfjerne, vælte — מַבְדִּיל som adskiller — בֵּין imellem

21.

שִׂיחַ tale, underholde — אֹרֶךְ Længde — הָגָה eftertænke — יוֹמָם om Dagen

22.

אֲנַחְנוּ vi — כַּף Haand — פָּרִיץ Mægtig — נִפְרַע som skaffer — Gjengjældelse שִׁלֵּם betale, gjengjælde — גְּמוּל Løn — אֹיֵב Fjende — עַד til — חֵקֶר Udgrundelse — מִסְפָּר Tal — מוֹט vakle — רֶגֶל — Fod — הִדְרִיךְ føre — בָּמָה Højde — שׂוֹנֵא Fjende — נְקָמָה Hævn — מוֹפֵת Undertegn — מַכֶּה som slaar — עֶבְרָה Vrede — תּוֹךְ — (תָּוֶךְ) Midte — גֶּזֶר Del — תְּהוֹם Strøm, Afgrund

23.

פֵּרַשׂ udbrede — סֻכָּה Dække, Tag, Hytte — תִּקֵּן gjør fast — הֵגֵן (גָּנַן) beskytte — דֶּבֶר Pest — חֶרֶב Sværd — רָעָב — Hungersnød שָׂטָן Forfører — צֵל Skygge, Beskyttelse — הִסְתִּיר — beskjerme, skjule צֵאת (יָצָא) Udgang — עַתָּה nu

24.

גּוֹיִם Hedninger — מִשְׁפָּחָה Slægt — גּוֹרָל Lod — הָמוֹן

— grunde יָסַד — udspænde נָטָה — knæle כָּרַע — Mængde
— Afglands שְׁכִינָה — foroven מִמַּעַל — Pris, Herlighed יְקָר
— Afguder גִּלּוּלִים — forneden, nedenfor מִתַּחַת — Intet אֶפֶס
— anerkjende הִכִּיר — vende (פָּנָה) הִפְנָה — tilintetgjøre כָּרַת
den (er) הִיא — dig לְךָ — Knæ בֶּרֶךְ — Verden תֵּבֵל

25.

skvende שְׁבִיעִי

26.

hvile שָׁבַת — Værk מְלָאכָה — Hær, Hærskarer צָבָא

27.

give til Ejendom, הִנְחִיל — rense טִהֵר — Hvile, Ro מְנוּחָה
hvile נוּחַ — Sabbath, Hviledag שַׁבָּת — lade blive delagtig i

28.

— to שְׁנַיִם — Hoved ראשׁ — Krone כְּלִיל — Gave מַתָּנָה
(ירד bringe ned הוֹרִיד — (Sten), af Sten אֶבֶן — Tavle לוּחַ
Jagttagelse שְׁמִירָה — (gaa ned

29.

drage) vederkvæge sig, udhvile נָפַשׁ — Forbund, Pagt בְּרִית
(Vejret

30.

Lyst חֶמְדָּה — glæde sig הִתְעַנֵּג — bo שָׁכַן — Afgudsbillede פֶּסֶל

31.

מָעוֹן — Telt אֹהֶל — (Paulun) Bolig מִשְׁכָּן — Hal הֵיכָל
Bolig

Tillæg.

Bogstaver i det hebraiske Sprog, som sættes foran Ordene, for nærmere at bestemme dem, ere følgende:

a) ה [1] (ה' הַיְדִיעָה), den bestemte Artikel skrives i Almindelighed: הַ med et Punkt (Dagesch forte) i det efterfølgende Bogstav, som betegner at dette skal læses dobbelt. Er det følgende Bogstav en Guttural (א, ה, ח, ע, ר), saa udelades Punktet og הַ bliver til הָ. Foran ע, ה, ח med Kamez (ָ) bliver det til הֶ undtagen foran Enstavelsesord. הַלֶּחֶם Brødet, הָאֵם Moderen, הֶעָרִים Byerne, הָהָר Bjerget.

[2] (ה' הַשְּׁאֵלָה) det spørgende הֲ, som foran א, ה, ח, ע, ר bliver til הַ og foran ה, חָ, עָ, til הֶ. הֲתִשְׁמֹר vil du bevare? הַאַף mon virkelig? הֶחָסִיד mon den Fromme?

Anm. Staar foran den bestemte Artikel et af Bogstaverne ב, ו, כ, ל (hvorom strax skal tales mere), saa udelades ה og dets Vokal sættes under ב, ו, כ, ל. לְהָעָם = לָעָם til Folket.

b) בְּ = i, med, ved
c) וְ = og, men,
d) כְּ = som
e) לְ = til ved, for

foran en Consonant med Schwa (ְ) faa de Chirek (ִ), undtagen וְ, som bliver til וּ. Er Konsonanten יְ, saa faa de Vokalen (ִ) (i) og (ְ) under י udelades. בִּשְׁם i Navnet, כִּדְבַר som Ordet, וּלְךָ og til Dig, וִיהִי og blive.

f) מִ = fra, udaf. Det følgende Bogstav faar et Dagesch forte naar det ikke er א, ה, ח, ע, ר, i hvilket Tilfælde מִ bliver til מֵ. מִבְּהֵמָה fra Dyret, מֵאָדָם fra Mennesket.

g) שֶׁ (= אֲשֶׁר) hvilken, hvilket, som, der, at, fordi. שֶׁעָשָׂה som skabte.

Indøvelse af Suffixa Nominums Betydning.

1) Enkeltal.

סֵפֶר Bog

1. p. c.	סִפְרִי min Bog	סִפְרֵנוּ vor Bog	
2. — m.	סִפְרְךָ	סִפְרְכֶם	
	din Bog		eders Bog
2. — f.	סִפְרֵךְ	סִפְרְכֶן	
3. — m.	סִפְרוֹ hans Bog	סִפְרָם	
			deres Bog
2. — f.	סִפְרָהּ hendes Bog	סִפְרָן	

Flertal.

סְפָרִים Bøger.

1. p. c.	סְפָרַי mine Bøger	סְפָרֵינוּ vore Bøger	
2. — m.	סְפָרֶיךָ	סִפְרֵיכֶם	
	dine Bøger		eders Bøger
2. — f.	סְפָרַיִךְ	סִפְרֵיכֶן	
3. — m.	סְפָרָיו hans Bøger	סִפְרֵיהֶם	
			deres Bøger.
3. — f.	סְפָרֶיהָ hendes Bøger	סִפְרֵיהֶן	

2) לְ til, ved, for, forbunden med Suffixa.

	com.	m.		f.		m.	f.	
Enkeltal:	לִי mig	לְךָ	og	לָךְ dig		לוֹ ham	לָהּ hende	
Flertal:	לָנוּ os	לָכֶם	og	לָכֶן eder		לָהֶם	og	לָהֶן dem

ligeledes: בְּ i, med, ved f. Ex. בִּי i mig בָּהֶם i dem o. s. v.

3) אֵת, Akkusativsmærke med Suffixa.

	com.		m.		f.		m.		f.	
Enkeltal:	אֹתִי	mig	אֹתְךָ	og	אֹתָךְ	dig	אֹתוֹ	ham	אֹתָהּ	hende
Flertal:	אֹתָנוּ	os	אֶתְכֶם	og	אֶתְכֶן	eder	אֶתְהֶם	og	אֶתְהֶן	dem.

4) אֵת, Præpositionen „med", med Suffixa.

	com.		m.		f.		m.		f.	
Enkeltal:	אִתִּי	med mig	אִתְּךָ	og	אִתָּךְ	med dig	אִתּוֹ	med ham	אִתָּהּ	med hende
Flertal:	אִתָּנוּ	med os	אִתְּכֶם	og	אִתְּכֶן	med eder	אִתָּם	og	אִתָּן	med dem.

Indøvelse af Suffixa Verborums Betydning.

Af פָּקַד han har tænkt paa:		com.	m.	f.	m.	f.
	Enkeltal:	פְּקָדַנִי	פְּקָדְךָ	פְּקָדֵךְ	פְּקָדוֹ	פְּקָדָהּ
		mig	dig		ham	hende.
	Flertal:	פְּקָדָנוּ	פְּקַדְכֶם	פְּקַדְכֶן	פְּקָדָם	פְּקָדָן
		os	eder		dem.	

Af שְׁמֹר bevar:		com.	m.	f.	m.	f.
	Enkeltal:	שָׁמְרֵנִי	שָׁמְרֶךָ	שָׁמְרֵךְ	שָׁמְרוֹ	שָׁמְרָהּ
		mig	dig		ham	hende
	Flertal:	שָׁמְרֵנוּ	שָׁמְרְכֶם	שָׁמְרְכֶן	שְׁמָרָם	שְׁמָרָן
		os	eder		dem	

o. s. v. o. s. v.

Indøvelse af Tidernes og Personernes Betydning i Verba, dannet ved Præformativa og Afformativa.

1) Exempel af שכב.

Forbigangen Tid (עָבָר).

	Enkeltal.	Flertal.
1. com.	שָׁכַבְתִּי jeg har ligget*)	שָׁכַבְנוּ vi have ligget
2. m.	שָׁכַבְתָּ du har ligget	שְׁכַבְתֶּם I have ligget
2. f.	שָׁכַבְתְּ du har ligget	שְׁכַבְתֶּן I have ligget
3. m.	שָׁכַב han har ligget	שָֽׁכְבוּ De have ligget.
3. f.	שָֽׁכְבָה hun har ligget.	

2) Exempel af פקד.

Tilkommende Tid (עָתִיד).

	Enkeltal.	Flertal.
1. com.	אֶפְקֹד jeg vil tænke	נִפְקֹד vi ville tænke
2. m.	תִּפְקֹד du vil tænke	תִּפְקְדוּ I ville tænke
2. f.	תִּפְקְדִי du vil tænke	תִּפְקֹדְנָה I ville tænke
3. m.	יִפְקֹד han vil tænke	יִפְקְדוּ de ville tænke
3. f.	תִּפְקֹד hun vil tænke.	תִּפְקֹדְנָה de ville tænke.

3) Exempel af שמר.

Befalende Form (צִוּוּי).

	Enkeltal.	Flertal.
2. m.	שְׁמֹר bevar (til et Mandfolk)	שִׁמְרוּ bevarer
2. f.	שִׁמְרִי bevar (til et Fruentimmer)	שְׁמֹרְנָה bevarer.

*) Man ansaa det for rigtigst at afvige fra den sædvanlige Orden i den hebraiske Grammatik, idet man begyndte med 1ste Person, for at lette Børnene, der sædvanlig conjugere Verberne i denne Orden, Udenadslæsningen af samme.

Øvelse i Talordene.

Cardinaltal.

A. Fra 1—19.

Masc.		Betydning og Betegnelse ved hebraiske Bogstaver.	Foem.	
absol.	constr.		absol.	constr.
אֶחָד	אַחַד	1 א׳	אַחַת	אַחַת
שְׁנַיִם	שְׁנֵי	2 ב׳	שְׁתַּיִם	שְׁתֵּי
שְׁלֹשָׁה	שְׁלֹשֶׁת	3 ג׳	שָׁלֹשׁ	שְׁלֹשׁ
אַרְבָּעָה	אַרְבַּעַת	4 ד׳	אַרְבַּע	אַרְבַּע
חֲמִשָּׁה	חֲמֵשֶׁת	5 ה׳	חָמֵשׁ	חֲמֵשׁ
שִׁשָּׁה	שֵׁשֶׁת	6 ו׳	שֵׁשׁ	שֵׁשׁ
שִׁבְעָה	שִׁבְעַת	7 ז׳	שֶׁבַע	שְׁבַע
שְׁמֹנָה	שְׁמֹנַת	8 ח׳	שְׁמֹנֶה	שְׁמֹנֶה
תִּשְׁעָה	תִּשְׁעַת	9 ט׳	תֵּשַׁע	תְּשַׁע
עֲשָׂרָה	עֲשֶׂרֶת	10 י׳	עֶשֶׂר	עֶשֶׂר
עָשָׂר	אַחַד eller עַשְׁתֵּי	11 יא׳	עֶשְׂרֵה	אַחַת eller עַשְׁתֵּי
—	שְׁנֵים eller שְׁנֵי	12 יב׳	—	שְׁתֵּים eller שְׁתֵּי
—	שְׁלֹשָׁה	13 יג׳	—	שְׁלֹשׁ
—	אַרְבָּעָה	14 יד׳	—	אַרְבַּע
—	חֲמִשָּׁה	15 טו׳	—	חֲמֵשׁ
—	שִׁשָּׁה	16 טז׳	—	שֵׁשׁ
—	שִׁבְעָה	17 יז׳	—	שְׁבַע
—	שְׁמֹנָה	18 יח׳	—	שְׁמֹנֶה
—	תִּשְׁעָה	19 יט׳	—	תְּשַׁע

B. Fra 20.

	Betydn. og Betegn.			Betydn. og Betegn.			Betydn.
עֶשְׂרִים	20	כ'	תִּשְׁעִים	90	צ'	אֶלֶף	1000
אֶחָד וְעֶשְׂרִים	21	כא'	מֵאָה	100	ק'	אַלְפַּיִם	2000
o. s. v.	o. s. v.		constr. מְאַת	100	ק'	שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים	3000
שְׁלֹשִׁים	30	ל'	מָאתַיִם	200	ר'	o. s. v.	o. s. v.
אַרְבָּעִים	40	מ'	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת	300	ש'	(רִבּוֹא) רְבָבָה	10,000
חֲמִשִּׁים	50	נ'	אַרְבַּע מֵאוֹת	400	ת'	רִבּוֹתַיִם	20,000
שִׁשִּׁים	60	ס'	חֲמֵשׁ מֵאוֹת	500	תק'	שְׁלֹשׁ רְבָבוֹת	30,000
שִׁבְעִים	70	ע'	o. s. v.	o. s. v.		o. s. v.	o. s. v.
שְׁמֹנִים	80	פ'				שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רִבּוֹא	120,000

Ordenstal.

Masc.			Foem.	
Enkeltal.	Flertal.	Betydning.	Enkeltal.	Flertal.
רִאשׁוֹן	רִאשׁוֹנִים	1ste	רִאשׁוֹנָה	רִאשׁוֹנוֹת
שֵׁנִי	שְׁנִיִּים	2den	שְׁנִיָּה (שֵׁנִית)	שְׁנִיּוֹת
שְׁלִישִׁי	שְׁלִשִׁים	3die	שְׁלִישִׁיָּה (שְׁלִישִׁית)	שְׁלִישִׁיּוֹת
רְבִיעִי	רְבִיעִים	4de	רְבִיעִית	רְבִיעִיּוֹת
חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁים	5te	חֲמִישִׁית	חֲמִישִׁיּוֹת
שִׁשִּׁי	שִׁשִּׁים	6te	שִׁשִּׁית	שִׁשִּׁיּוֹת
שְׁבִיעִי	שְׁבִיעִים	7de	שְׁבִיעִית	שְׁבִיעִיּוֹת
שְׁמִינִי	שְׁמִינִים	8de	שְׁמִינִית	שְׁמִינִיּוֹת
תְּשִׁיעִי	תְּשִׁיעִים	9de	תְּשִׁיעִית	תְּשִׁיעִיּוֹת
עֲשִׂירִי	עֲשִׂירִים	10de	עֲשִׂירִית	עֲשִׂירִיּוֹת

Maaneder med Festdagene i det mosaiske Kirkeaar.

1. נִיסָן (i de 5 Mosebøger חֹדֶשׁ הָאָבִיב, Axmaaned) Blomstermaaned. 30 Dage (omtrent 20 Marz—18 April). Den 14de er פֶּסַח eller חַג הַמַּצּוֹת ɔ: Paaskefesten, de usyrede Brøds Fest.

2. אִיָּר (Kongernes Bog זִו, Glandsmaaned). 29 Dage (omtrent fra 19 April—17 Mai).

3. סִיוָן Glædesmaaned. 30 Dage (omtr. fra 18 Maj—16 Juni). Den 1ste og 7de er חַג הַשָּׁבֻעוֹת eller חַג הַקָּצִיר el. יוֹם הַבִּכּוּרִים el. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ ɔ: Ugefesten, Høstfesten, den første Afgrødes Dag, Lovgivningsfesten.

4. תַּמּוּז. 29 Dage (omtr. fra 17 Juni—15 Juli). Den 17de er שִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז Fastedag: Mindedag om Jerusalems Erobring.

5. אָב. 30 Dage (omtr. fra 16 Juli—14 August). Den 9de תִּשְׁעָה בְּאָב Fastedag: Minde om 1ste og 2det Tempels Ødelæggelse.

6. אֱלוּל. 29 Dage (omtr. fra 16 August—13 September).

7. תִּשְׁרִי (Kongbg. יֶרַח הָאֵתָנִים, Indsamlingsmaaned) 30 Dage (omtrent fra 14de September—13de October). 1ste og 2den רֹאשׁ הַשָּׁנָה eller יוֹם הַזִּכָּרוֹן el. יוֹם תְּרוּעָה ɔ: Nytaar, Ihukommelsesdagen, Basunfesten. Den 3die צוֹם גְּדַלְיָהוּ Faste: Minde om Gedalja. Den 10de יוֹם הַכִּפּוּרִים Forsoningsfesten. Den 15de חַג הַסֻּכּוֹת eller חַג הָאָסִיף ɔ: Løvsalsfesten, Høstfesten. Den 22de og 23de שְׁמִינִי עֲצֶרֶת, Slutningsfesten. Den 23de tillige שִׂמְחַת תּוֹרָה Thoraglædefesten.

8. מַרְחֶשְׁוָן (יֶרַח בּוּל Regnmaaned) 29, undertiden 30 Dage (omtr. fra 14 Oktober—13 November).

9. כִּסְלֵו 29, undertiden 30 Dage (14 November—13 December). Den 25de שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנוּכָּה Tempelvielsesfesten, Lysefesten.

10. טֵבֵת 29 Dage (14 December—12 Januar). Den 10de עֲשָׂרָה בְּטֵבֵת Faste: Minde om Jerusalems Belejring.

11. שְׁבָט 30 Dage (13 Januar—12 Februar).

12. אֲדָר 29 Dage (i Skudaar 30 Dage) (13 Februar—15 Marz). Den 13de Dag er תַּעֲנִית אֶסְתֵּר. Esters Fastedag. Den 14de פּוּרִים Glædesfest over Befrielsen fra Hamans Efterstræbelser.

13. I Skudaar kommer hertil endnu en Maaned וַאֲדָר eller אֲדָר שֵׁנִי 29 Dage, og da holdes פּוּרִים i denne Maaned.



